

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

6. Existimantes, olim &c. Ad Concilium Basileense, respectu
negociationum, cum Græcis initarum ob eorum adventum ad dictum
Consilium: anno 1434.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO

1435.

V.
Ex Arch.
Angliae
Rymar
Tom. 10.
pag. 620.

Bulla quā Pontifex negat se Ducem Burgundiae à juramentis Regi Angliae, & Regis Patri præstatis absolvisse : anno 1435.

EUGENIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei carissimo in Christo Filio Henrico Regi Anglia illustri, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Redidit nobis litteras tuas dilectus Filius Adam Moleyns, Nuncius, & orator tuus. Quem comissa sibi per Celsitudinem tuam prudenter exponentem, assistentibus sibi fidelibus tuis, venerabili Fratre & dilecto Filio Episcopo Ambianensi, & Andrea Holeys Referendario & Cubiculario nostris, libenter audivimus, illique ad singula benignè respondimus. Cæterum quia à nobis certiorari desiderati super absolutionibus à juramentis, per aliquos ex Principibus & Nobilibus Regni Francie, claræ memoriae Progenitor tuo, & Tibi præstis; an scilicet eas petierint, & pertinet per ipsos, aut ipsorum nomine concederimus; tuam Celsitudinem certam reddimus, nos nullum ex ipsis ab hujusmodi juramentis absolvisse, nec etiam per eos, aut eorum nomine, de hujusmodi absolutionibus nobis supplicatum fuisse. In futurum autem credere debes, Nos in ea parte & reliquis, honore & desiderium tuum concernentibus, ita disposituros, quod de nobis merito contentus debabis remanere; Tuam itaque Excellentiam, quam ad bonum pacis benè dispolitem esse cognoscimus, quia majori postumus affectione horramur & stringimus, quod Te indies melius disponas, ut aliquando temporibus nostris, & tuis, tanta calamitas finem habeat, & anima tua spiritusque tui, omisis bellum cogitationibus studisque, quæ Deo displicant, ad pia Salutis consilia convertatur, cum magno apud Deum, bonorum hujusmodi operum Retributorem, merito, & maxima apud nos benevolentia gratia, immenfaque apud seculi homines apud universum orbem perpetuae famæ gloria.

Datum Florentiae anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo, trigesimo quinto: decimo septimo Calendas Augsti, Pontificatus nostri anno quinto.

VI.
Ex Arch.
Reipubl.
Genev.

Ad Concilium Basileense, respectu negociationum, cum Græcis initiarum ob eorum adventum ad dictum Consilium : anno 1434.

EUGENIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Venerabilibus Fratribus & dilectis Filii in sacro Basiliensi Concilio congregatis, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Existimantes, olim etiam dum eramus in minoribus constituti, quantum esset grata & accepta Deo nostro rediutor omnium, qui sub nomine Christiano censemur, ad unum ovile & unicum pastorem, ut vera fides in omnibus eluceret semper, & verbo & opere juxta possibilitatem nostræ infirmitatis egimus, ut Græci ad unitatem Romanæ atque Catholicae Ecclesiæ reducerentur. Itaque ante annos plurimos rem hanc multa cum diligentia promovere curavimus, inter cætera quantum in nobis fuit apud felicis recordationis Martinum Papam V. Prædecessorem nostrum operam dedimus, ut Oratores suos ad charissimum in Christo Filium nostrum Romanorum Imperatorem & ipsorum Græcorum Patriarcham Constantinopolim præterea destinaret, qui cum suos diversos Oratores ad ipsum

ANNO
1434.

Prædecessorem misissent, continuatâ cura solliciti sumus, ut res ipsa optatum finem sortiretur. Denuò post assumptionem nostram ad summi Apostolatus apicem eadem renovantes, ut alia prætereamus, anno præterito cum Oratoribus Præfatorum Imperatoris & Patriarchæ, qui Romanam ad nos venerunt una cum venerabilibus Fratribus nostris, assistente etiam charissimo in Christo Filio nostro Sigismundo Romanorum Imperatore semper Augusto, multa practicavimus, cumque hi Oratores in hoc videbantur persistere, ut in Civitate Anconæ Prælati & alii in numero copioso ex utraque Ecclesia convenirent, inter quos & Præfatus Romanorum Imperator adficeret, & Nos cognosceremus, rem hanc, prout petebatur, expensas maximas & difficultates inextricabiles parere, & forsitan sine fructu aliquo prout cum eis nihil conclusimus, sed ad præfatos Imperatorem & Patriarcham aliquem mittere deliberavimus, qui negotium hujusmodi cum ipsis plenè tractaret, & super eo finale responsum ipsorum Imperatoris & Patriarchæ ac aliorum suorum intelligeret; Misimus itaque mense Julio anni præteriti dilectum Filium Magistrum Christoforum Garattonum Secretarium nostrum Græcæ Lingue peritum, qui post multos sermones cum præfatis Imperatore & Patriarcha ac multis aliis ex Græcorum majoribus habitos, tandem comperit ipsos omnes id eligere, ut Legatus Sedis Apostolicæ cum Prælati, & aliis ex nostris doctissimis viris ad Urbem Constantinopolim transmittatur, ubi & Prælati & alii majores ex ipsis Græcis una cum præfatis Imperatore & Patriarcha pari modo conveniant, ibique per viam disputationis, sicut & alias in sexta Synodo factum fuit, veritate patefacta, utraque Ecclesia optatum unionis & pacis consequatur effectum, sic tam ex ipso Christoforo quam ex litteris Imperatoris & Patriarchæ prædictorum id continentibus planè percepimus, quodque magis est, charissimum in Christo Filius Imperator Trapezuntius & plurimi ei adhaerentes in hoc etiam pari voto convenient, quæ cum per præfatum Christoforum ad nos revertentem delata essent, parato animo acceptavimus, nam & id nos plurimum optabamus, quoniam per hunc modum de ipsa unione & concordia bona spes redditur, & multo minori impensa & que tolerabilis sit opus erit, accedit ad hoc, quod Patriarcha Armeniorum, veluti per litteras certas nobis consticit, eo tempore etiam Constantinopolim venturus sit, & in hanc rem pariter consenserunt, sicut in Domino benè speramus. Propretra mense Julii præterito ipsum Christoforum Constantinopolim iterum definavimus cum nonnullis Capitulis, quæ menti utriusque partis planè satisfacere videntur, iplique injunximus, ut secundum ipsorum tenorem cum Imperatore & Patriarcha ac aliis supradictis omnino concludat, super quo sibi plenum mandatum dedimus, quod pro Dei miseratione modo factum esse existimamus, horum siquidem capitulorum copiam dudum per nostros Præsidentes ad vos deferri justissimus; Post haec verò dilectus Filius Simon Freym Nuntius vester cum vestris litteris conclusa quædam inter vos & Oratores ipsorum Imperatoris & Patriarchæ continentibus ad nos venit, quæ legimus diligenter, vestramque affectionem circa tam piuum opus in Domino commendavimus, verum hoc paulum admirari cogimus, quod in re tante & tam gravi, tamque diu desiderata & à nobis tractata, aliquid per vos conclusum sit, non solù nobis inconfutis, verum etiam irrequisitis & insciis, præsertim cum ea sint conclusa & promissa, quæ ex pluribus causis non tantum difficilia sed etiam impossibilia multis esse videantur, & quæ non spem rei conficiendæ sed desperationem potius afferant menti nostræ, affectionem tamen vestram, ut præmisimus, meritis

ANN
1435*

laudibus commendamus. Ex quibus sit, ut ad eam rem diligenter animadvertiscatur; A vobis namque uno modo conclusum est, Orator noster forsan & verisimiliter alio modo conclusit, quid si uno tempore de eadem re due variæ & diversæ fiant conclusiones, profectò ridiculum erit, & quod magis est fortè ex hac dissensione scandalum pariturum, saltem non parum dedecoris nobis omnibus allaturum, quid præterea si juxta modum conclusionis vestrae ad eam unionem pertingere, veluti expertissimi viri autumant, impossibile esse continget, nonne ad pudorem & confusionem cedet totius Catholicæ militantis Ecclesiæ? Quæ ne accidant suuropere cavendum est; Illa igitur media nobis & venerabilibus Fratribus nostris sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus eligenda videntur, quæ breviora atque expeditiora sunt, & ad ejus sanctissimæ unionis finem consequendum magis verisimilia; Hæc non ad obviandum rebus per vos gestis scribimus, cum & ad eundem finem, quæ vos optatis, nostra tendat intentio, & idcirco nostra parum referat, quâ viâ aut quo medio es finis sequatur, sed ad pleniorum informationem vestram, verum tamen ut nostram sinceram & puram voluntatem planè perspicatis, si omisisti, quæ supra diximus, per eum modum, quo cum præfatis Oratoribus conclusisti, rem ipsam tandem prosequi intenditis, ex nunc pure & liberè nostrum, prout petitis, præbemus assensum.

Datum Florentia anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo tricesimo quarto, decimo septimo Kal. Decembbris, Pontificatus nostri anno quarto.

Jo. de Steccatis.

VII.
Ex Ibid.

Ad Concilium Basiliense quâ suis Legatis fiducia à Concilio præstata est: anno 1435.

EUGENIUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei, Venerabilibus Fratribus & dilectis Filiis in sacro generali Basiliensi Concilio congregatus, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

PRO nounullis Dei honore ac bonum totius Reipublicæ Christianæ concernentibus, mittimus dilectos Filios Nicolau tituli sanctæ Crucis in Jerusalem, ac Johannem tituli sancti Petri ad Vincula, Presbyteros Cardinales Apostolice Sedi Legatos. Eisque aliqua commissimus Fraternitatibus & devotionibus vestris ex nostra parte referenda, de quibus placeat ipsis tanquam verbis nostris impartiri plenam fidem.

Datum Florentia anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo tricesimo quinto, quartu decimo Kal. Martii, Pontificatus nostri anno quinto.

Ja. de Arimino.

VIII.
Ex Ibid.

Ad Concilium Basiliense, quâ id monet se missum esse Nuntium: anno 1436.

EUGENIUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei Venerabilibus Fratribus & dilectis Filiis in sacro Basiliensi Concilio congregatis, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Venerunt ad præsentiam nostram dilecti Fili Dyonisius Sabrevois & Henricus de Dieft in Theologia Magistri Oratores vestri, nos inter cetera suis Orationibus præcipue exhortantes ad unionem Occidentalis & Orientalis Ecclesiæ, quæ res, dum in minoribus constituti eramus, cordi nostro insidebat ardenter, post autem assumptionem nostram ad apicem summi Apostolatus hoc sanctum

opus ita desideravimus, ut nihil in animo nostro insit ardenter, quam videre ovile Domine Latinum & Græcum cum recta & vera Religione coniunctum. Cum autem nos ad pacem & Unionem Catholicæ fidei & Ecclesiæ sincerâ voluntate dispositi sumus, vos hortamur in Domino, ut omnes curas & cogitationes vestras ad hanc Dei & fidei causam, ea charitate quâ decet, conferre velitis. Cæterum quamvis afflentibus nobis venerabilibus Fratribus nostris sancta Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus dictis Oratoribus vivâ voce responderimus, tamen de dictorum Fratrum consilio ad sacram Basiliensem Synodus properè destinabimus venerabilem Fratrem nostrum Johannem Archiepiscopum Tarentinum, qui nostro & dictorum Fratrum nomine, super postulatis ab ipsis Oratoribus particularibus, recte ac religiose respondebit.

Datum Bononiæ, anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quadringentesimo trigesimo sexto, sexto Kal. Martii, Pontificatus nostri anno sexto.

G. Colini.

Bulla, per quam recommendat Imperatorem Sigismundum Baronibus, cæterisque Nobilibus Prægenibus, aliisque Civitatibus Bohemiae, affectionem suam erga Regnum ipsum, ejusque Incolas declarando: anno 1436.

EUGENIUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei dilectis Filiis, Nobilibus Viris, Baronibus, Praga Civitatis Nobilibus, cæterisque Civitatibus Regni Bohemiae, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Gatus Nuntius dudum læticavi Animum nostrum, dilecti Filii, cum audivimus, quod pietas Altissimi infuderat Spiritum Concordie & veritatis in Cordibus vestris cum reliquis Christi Fidelibus, de quâ re quantam consolationem in Domino suscepimus propter pacem & quietem vestram, & aliorum Christi fidelium, novit ille, cui corda & cogitationes hominum patent. Et quidem speramus, quod misericordia Altissimi, cuius miserationes sunt super omnia opera ejus, augebit in vobis gratiam suam, quodque virtus & devotione vestra lucebit in Dei Ecclesia, & erga nos summum Pontificem ostendetis debitam obedientiam & fidem ad Salutem animalium vestrarum. Quemadmodum etiam nobis retulit venerabilis Frater noster Johannes Episcopus Sigonensis, quem, suis exigentibus meritis, paternâ dilectione prosequimur; multa afferens de vestra devotione & affectione sincerâ erga Nos, & Ecclesiam Romanam, ex quibus rebus charitatem vestram, meritis laudabilibus commendamus, exhortantes vos, piè in Domino vivatis, ut gratia, quæ data est vobis à Salvatore nostro, per vestra bona & laudabilia Opera fructum afferat uberem in odorem suavitatis. Inter cetera gratissimum fuit audire concordiam bonam vestram, cum Charisimo in Christo Filio nostro Sigismundo, Romanorum Imperatore semper Augusto, Rege vestro, quem cùm summa Charitate diligamus, prout tanti Principis virtus & merita requirunt, exaltationem & statum suum, cùm fuerit semper, & sit præcipuus noster & Ecclesiæ Dei Defensor & Pro-tector, augeri tota mente exoptamus. Itaque (prout decet subditos suo Regi parentes, ac debet reverentiam & obedientiam prestantes) diligatis ipsum in sinceritate mentis & animi, cum ipse sit Princeps prudentissimus, ac diligat & amet vos, quotidie agens, quæ sperat pertinere ad bonum vestrum, & Regni utilitatem. Nam peccit à nobis aliqua pro quiete & honore vestro & regni per organum Episcopi præfati, quæ nos libenter conceperimus, parati etiam in posterum omnia facere,

IX.
Ex Cod.
Diplom.
Leibnitii
Tom. 2,
pag. 154.